

VECKOBLADET

33

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar

1987 13:e årg.

Lösnummerpris 2.00

Fredagen den 6 november

En blå slips mot en röd

Vid Lunds Universitet finns en särskild fortbildning för den som har bråttom. Vill du inte stå i kö och vänta på att bli antagen så kan du köpa dig en plats.

Studentkåren (läs Kulturradikalerna) har tagit fram uppgifter som visar att bl.a. pedagogiska institutionen i praktiken ger utbildning till enskilda som kan betala för sig.

Företagen har en egen liten servicecentral vid LU som heter FOSAM (forskar-samverkan). Där basar Kerry Persson som hjälper företagen att fixa hela köret från föreläsare till trevliga konferenshotell.

I tisdags ordnade kåren en debatt om uppdragsutbildningen. Vem skall finansiera högskolan? Skall man kunna köpa sin högskoleutbildning? var några av frågorna i debatten.

Kåren hade tänkt sig en debatt mellan höger och vänster med regeringen i mitten. Jörn Svensson skulle utgjort vänsterflanken men eftersom han hade lämnat återbud, och ingen ersättare hittats, kom debatten av sig.

Mittens representerades av

Sverker Gustavsson (s), statssekreterare i utbildningsdepartementet. Kerry Persson satt till höger (om Ola Svensson, debattledaren).

Det blev inte mycket till debatt eftersom det enda som skiljde Sverker från Kerry var slipsfärgen. Åsikterna om uppdragsutbildningens förträfflighet var samstämmig.

Sverker Oredsson, universitetsdirektören, la pannan i klädsamt djupa veck när han fick höra att det fanns institutioner som bröt mot reglerna. Men egentligen sker det med ledningens goda minne. Det står helt klart när man läser hur styrelsen omtolkat reglerna.

Pedagogiska institutionen har själva uppgett att deras kurs i vårdpedagogik i praktiken varit tillgänglig för enskilda. "För mig är det självklart att den som betalar skall få bestämma utbildningen," sa Kerry Persson.

Sen efterlyste Sverker Gustavsson, tvivlande, empiriska data på att "Näringslivet" fått inflytande på utbildningen.

Ack ja.

RL

Huvudjakten kan börja

Det är ett tidens tecken att chefställsättning skall vara en mycket komplicerad process. Man går inte så mycket efter objektiva meriter som förr och lönesättningen är tånjbar. Stadens nye huvudjägare heter Leif Rulf. Han ska ha ett stort ord med i laget.

Intervjuer är igång för att vaska fram en ny bibliotekschef efter Elisabeth Ingvar och en kommundelsnämndschef på Norra Fälåden. Fack, politiker, Rulf själv och andra ska få möjlighet att ställa frågor. En ganska pinsam historia.

För bibliotekets del borde sökande Beata Holmstedt vara ganska säker. Hon har en längre tid varit vice bibliotekschef och eftersom biblioteket anses vara ett välskött pastorat borde detta vara synnerligen meriterande. Hon kan den numera nästan bortglömda konsten att i rätt ögonblick citera en klassiker. En annan märklighet är att hon avstått från ett stort tjänsterum för att lösa bibliotekets utrymmesproblem. Närmaste konkurrent är förmodligen Kjell Wallström, som varit kulturchef i Eslöv och nu är filialföreståndare i Dalby. Emellertid är han man och traditionen bjuder att en

kvinnå ska sitta vid rodiet på Lunds stadsbibliotek.

I kommundelsnämnd Norr fanns redan en politisk majoritet för Roger Niklevski som chef/samordnare då hela anställningsproceduren fick påbörjas igen pga formella brister i ärendets hantering hade upptäckts. Det enda som hänt sedan dess är att Niklevski förstärkt sin position genom att som tf KDN-chef visa sin duglighet. Den handplockade staben i tidningsbärarnas gamla lokal har blivit ett centrum för stadsdelens politiska och administrativa liv. Närmaste konkurrent är Jan Olsson, som är en skicklig skollådare på Linero och aktiv socialdemokratisk politiker på Norr. På honom röstade i förra omgången s och vpk. Han ligger en noslångd efter Roger men kan komma starkt i spurten.

Tant Fina

Kö systemet

Länge hasade vi steglöst närmare väsentligheterna,

tränade tålåmod och gjorde våra bedömningar.

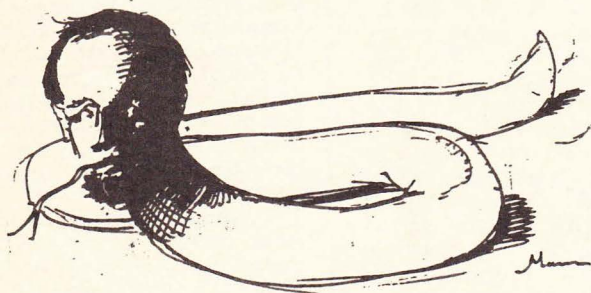
Nu finns ingen kö att hoppas på mer än någon annan,

varje försök till taktik förloras i rättvisans blaskiga avspänning.

Oberoende av varandra sneglar vi på den digitala displayen,

låter oss räknas in och verkar besynnerligt opåverkade.

Karl Witting

Sverker Oredsson ringlar vidare

Vad göra åt sädesöverskottet?

Det var inte länge sedan svälten var en vanlig gäst i stora delar av landet. Sedan kom järnvägen, traktorn, konstgödseln och insektsbekämpningsmedel och det fruktansvärda trälandet i jorden blev ett minne blott och alla kunde sova med mätta magar. Tack och lov för det moderna industrisamhället!

Men nu har vi överskott på säd i stället. Exporten går på minus och bönderna är dyra i drift fast samtidigt nödvändiga förstås. Thomas Frennstedt (fp), som är en handlingskraftig man, vill lösa problemet med överskottet genom att förvandla säden till etanol, som kan bli bränsle till stadsbussarna.

Sämre idéer finns väl och man har hört tanken uttalas ett flertal gånger i jordbruksnytt, men det löser inte de svåra miljöproblem som jordbruket orsakar i Skåne beroende på att för mycket jord är uppodlad. Här skulle man kunna minska överskottet av säd genom att använda jorden på bättre sätt.

Mark behövs för städernas måttliga tillväxt och väldiga arealer betesmark krävs åt den befriade boskapen. I stället för etanoldrivna stadsbussar kan man ha tystgående trådbussar, Frennstedt.

Surt sa räven

Olle Krantz (s) reagerar surt på att Vpk Lund slåss mot Gambros utsläpp av etylenoxid och freon.

I "Lördagsmagasinet" i Radio A förra veckan sa han inte ett enda gott ord om Vpk:s insatser mot Gambro. Tvärtom hade han stor förståelse för Gambros förhållande. Man måste våga in sysselsättningsargumentet och acceptera utsläpp under en kort övergångsperiod, menade han.

Tidigare i programmet hade han medgett att han hade känt till utsläppen sedan 1982. Till dags dato blir det en "övergångsperiod" på 5 år. Vpk blev otåliga 1985. Miljöpartiet säger nu att det är bra att Vpk reagerat. Varför kan inte Olle Krantz kosta på sig ett erkännande ord till Vpk?

Öppet brev till justitieministern

Med denna skrivelse vill jag påtala något som jag upplever som orättvist och inkonsekvent vid våra tingsrätter. Jag har varit verksam som nämndeman vid Lunds tingsrätt i över tio år.

Missförhållandet gäller fastställandet av dagskvoten vid utdömandet av dagsböter. Hur har jag då sett praxis fungera?

Dagskvoten bestäms på grundval av den åtalades egna uppgifter om sin inkomst och förmögenhet. Jag har aldrig upplevt att åklagare eller domaren har försökt undersöka riktigheten i dessa uppgifter t ex genom att jämföra med taxeringsuppgifter och/eller sjukförsäkringsuppgifter.

Tyvärr skulle ändå många slinka igenom denna grovkontroll, men det innebär trots allt någon form av kontroll av den åtalades egna uppgifter.

Systemet är inte bara slumpvis orättvist. Den som är bevandrad i den juridiska djugeln och dess bestämmelser inser att det lönar sig att uppge inkomster i underkant. Min erfarenhet är att välutbildade och välsituerade

medborgare har en tendens att uppge inkomster som är uppenbart tivelaktiga. Där emot är det för många "vanliga människor", utan juridiska kunskaper, en hederssak att göra rätt för sig och lämna med sanning överensstämmande uppgifter angående inkomst och förmögenhet.

Följden av detta blir att i verkligheten är vi kanske inte alla lika inför lagen. Detta innebär i sin tur en stor risk för att allmänhetens förtroende för våra domstolars arbete undergrävs.

Detta borde i första hand vara åklagarens uppgift att, som en del av förberedelsearbetet inför ett åtal, undersöka den åtalades inkomstförhållanden. Även om antalet dagsböter skall visa hur allvarligt domstolen ser på brottet, är det den faktiska summan som blir den åtalades verkliga påföljd. Då måste också beslutsunderlaget vara korrekt och oklanderligt. Jag hoppas att denna skrivelse blir upptakten till en debatt och en förändring till det bättre.

Christina Merker

Hurra Horace!

Tegnérsmålsfundet bildades 1946. Sistolidna måndag var det åter årsmöte i Carolinasalen. Även om skattmästaren, bankdirektör Hans Tornborg skall avgå pga utlandsplacering, kommer dock kvällen hägminnas i Horaces anlete, röst, meningar och den randiga kostymen.

Förra årets Tegnérpris tilldelades Britt G Hallqvist och årets pristagare var Horace Engdahl. En litteraturhistoriker, nybliven filosofie doktor, danskritiker, seglare, språglärd, lite skelögd. En totalupplevelse. När han sagt sitt, tiger man still.

Hans föreläsning benämndes "Hur spännes tankens flykt? Hur tändes snillets låga?". På klassiskt manér omformulerades frågorna till något annat, till hur uppkommer, vad utmärker *uppmärksamheten*. Vad betingar dialogen mellan subjekt och verklighet. Hur

sätts märket i verkligheten, hur blir jaget märkt av verkligheten? Svar gavs icke, dock preliminär.

Eftersom man inte recenserar Biblen, läs hans skrifter istället. Ett förslag som kan ha vissa trådar till Vpk Lund är "Om det utopiska tänkesättet", påpassligt utgivet av 'Nordiska institutet för samhällsplanering' 1982. God läsning, institutet som sådant verkar dock ej tagit hägnavnare intryck.

Epimetheus

Meditation på Klostergatan

Nu är det höst i Lund. Efter en ovanlig färgprakt i oktober, som intensifierades av solljusset, som då var mer frekvent än under sommaren, avtecknar sig nu snart alla träd i svartaste grafik. Hösten i den tid som vissa kallar postmodern har alltså varit synnerligen vacker. Men det är svårt att få tiden att räcka till också för det estetiska. I vår hektiska höst är det så mycket annat som ska göras och skötas, så vem har nu som Frans G. Bengtsson tid för "Meditation på Klostergatan":

*I Lund, en fryntlig form av sanningskälla/
när man med möda tio steg från dörrn/
förrän man möts av en cyklonisk törn/
där sju tjug lögnen kring ens öron smälla*

Visst är det svårare att meditera på Klostergatan idag än på Frans G. Bengtssons tid och särskilt nu efter trafikomläggningen är det inte lätt att få ro för tanke. Nog borde

innerstaden i sin helhet bli bilfri, ty då finge vi kanske uppleva den stillhet, som är grundförutsättningen för den skapande reflektion varigenom de kring örönen smällande lögnerna uppdragas och avslöjas.

Sigfrid "Tristan" Lindström, som var kompis med Frans G, kallade Lund för "arbetets och glädjens stad, munterhetens och stillhetens stad, vardagsförnöjsamhetens och evighetstankarnas stad". Prosamästaren "Tristan" medarbetade tidvis i dåtidens kommuntidning Lunds Dagblad med bl.a. tankfulla notiser om vädret i Lund.

Idag har vi inte tid att skriva om vädret eftersom det är så mycket annat som skall hinnas med. Och dessutom låter vädret sig inte påverka av politiska beslut oavsett vilken majoritet som än gör sig gällande. Helt diktatoriskt är det bara där, utan minsta hänsyn ens till klassmässiga förhållanden eftersom solen lyser t.o.m. på den mest profitgalne kapitalist. Dock kan den komma att lysa alldeles för mycket om Gambros direktörer fortsätter sin destruktiva verksamhet.

Produktivkrafterna har alltså utvecklats dithän att vinstgalenskapen kan ödelägga alla möjligheter till meditation på Klostergatan. Trots alla antiintellektuella postmoderna dimridåer står

forts på sid 3

Spår och tråd i Lund

I augusti hade kommunfullmäktige en stor tågdebatt. Nu i torsdags pratade man trådbuss ett par timmar, med anledning av en mp-motion. Det rör sej alltså på den spår- och trådbundna kollektivtrafikens område. Om det verkligen blir nåt är en annan sak. Det har misslyckats förr här i stan som framgår av denna lilla tillbakablick. Men kanske kan vi lära av historien.

En anmärkning först. Spårn och tråden är betingade av tekniken. Men de har, som jag tidigare sagt, även funktionen att göra kollektivtrafiken synlig. Så låt oss inte ha estetiska betänkligheter mot några trådar i luften. Det finns så mycket som är fulare.

Lund var först

Det finns i världen över tvåhundra städer med trådbuss. Sverige har bara haft två, Stockholm och Göteborg. Men det första svenska trådbussprojektet formulerades i Lund.

Det var 1907 som kamrern på Tornabanken, Wilhelm Idström, lanserade tanken på en trådbusslinje från Önerup till Kanik. Det är två obetydliga byar på slätten väster om Lund men det fanns en tanke bakom. Kanik var nämligen hållplats på Bjarredsbanan, ett ekonomiskt sorgebarn för kommunen och lundaborna. Med trådbuss till Önerup station på Västkustbanan skulle en massa malmöbor lockas över till Bjarred och Bjarredsbanan, trodde Idström. Om trådbussar hade han tydligen läst i Teknisk

Tidskrift som just hade redovisat lovande erfarenheter från Tyskland. Det rörde sej där om de två första banorna i kommersiell drift. Men tekniken var äldre än så: den första experimentlinjen anlades redan 1884.

Beslut om utredning blev det men sen dog saken. Utredningsbeslut var lätta att fatta redan då.

Det svåra teknikvalet

När det gäller miljövänliga lokaltrafikbussar står dagens kommunalpolitiker som åsnor mellan sex hötappar: tråd, svänghjul, tryckackumulator och tre sorters gas. Men det var likadant när Bjarredsbanan projekterades i slutet av 1890-talet. Man utredde tre olika strömsystem, tre olika strömkällor och en ny ångvagn som gick på koks. Men resultatet blev vanliga ånglok. Att dagens resultat blir vanliga dieselbussar är ett säkert grundtips. Man vet vad man har osv.

Ett av de utredda alternativen var spårvagnar som gick på elackumulatörer, dvs batterier. Det blev inga såna fordon i Lund men väl på en liten bana i Uppland. Så detta med batteridrift är inget nytt. Själv har jag som barn åkt både elektrisk lastbil och batterilok på bruket där jag växte upp. Det går, men det är problem med både farten och ekonomin. Och batterierna har inte blivit stort bättre på de senaste nitti åren. Bry er inte om folk som fablar om kommande batteribussar!

I riktning mot Bjarred hade det gått bra med batterilok för där är svag men ihållande utförsbacke. På samma sätt skulle man kunna ha batteribussar på sydgående linjer från Norra Fäladen. Det är återvägen som är problemet.

En axel och två valv

Men det var spårvagn med likströmsteknik som var det stora och nya lokaltrafikmedlet i det tidiga 1900-talets Sverige.

I september 1905 lades en spårvägsmotion i Lunds stadsfullmäktige. Det föreslogs tre linjer med totalt sju vagnar. Fullmäktige beslöt om en utredning som var klar redan i november. Den nöjde sej med två linjer: från monumentet till Södertull och från folk-

parken till Lunds östra station. Vagnarna skulle gå med 5,5 minuters intervall, dvs bättre än dagens tätast trafikerade busslinjer.

Det blev ingen spårväg, bara en bit maskinaxel. När det kommunala elverket byggdes förlängdes nämligen generatoraxeln för ett aggregat som skulle behövas om det blev spårväg. Och elverket slutade gå 1961. Men det finns faktiskt ännu ett materiellt spår efter Lunds spårvägsplaner. Det är de båda valven i Allhelgona Kyrkogata som är dimensionerade för kontaktledningar.

Apropå spårväg höll Lund på att bli svensk pionjär även en annan gång. Redan på 1870-talet projekterades en hästspårväg till Bjarred. Men det blev Helsingborg som kom först. Till dagens Bjarred finns som bekant inte ens cykelväg.

Det blev heller inget av den tillfälliga reklampårväg som Asea ville bygga till lundautställningen 1907. Men det är fortfarande en god idé att söka samarbete med det elektriska monopolkapitalet. Nu som då kan de tänka sej att subventionera referensanläggningar.

Utställningen nästa

Något som dock förverkligades till 1907 års utställning var järnvägshållplatsen "Utställningen" på Revingebanan. En liknande provisorisk hållplats anlades till Baltiska utställningen i Malmö 1914. Men lundahållplatsen blev i motsats till den permanent, under namnet Högevall.

Nu har det beslutats om tusenårsjubileum och det talas om utställning och annat nere vid Sankt Lars. Övertala SSK att ordna en tillfällig hållplats för pågatågen nere vid Källbymölla. Den blir nog så populär att den inte går att stänga. Därmed skulle ett gammalt krav från klostergårdsborna (och vpk) vara uppfyllt.

Gunnar Sandin

Från det kommunala

Ingen bro

Endast moderaterna står bakom kravet på en fast förbindelse över sundet, eventuellt i form av en bro. Övriga partier enades vid tisdagens kommunstyrelsemöte om följande svar på Öresundsdelegationens utredning:

"Lunds kommun anser att utredningen, trots sin bristfälliga redovisning av de negativa miljökonsekvenserna, leder till slutsatsen: nej till broalternativet.

Vi efterlyser en utredning om för- och nackdelar med en tvåspårig borrad järnvägstunnel.

Även FF-alternativet, fortsatt färjetrafik, bör närmare studeras innan ett slutligt ställningstagande görs."

"Och nu djävlar!!!"

Kritiken mot borgarna på trafikrådet för passivitet är felaktiga. I en motion under tecknad av ordf resp vice ordförande i socialnämnd, gatuo- och trafiknämnd och skolstyrelse yrkar man på att gatuo- och trafiknämnden i samarbete med de andra två nämnderna ges i uppdrag att ta fram förslag på hur persontransporterna inom färdtjänst, stadstrafik och skolskjutsverksamhet ska kunna samordnas.

Motionen skrevs i juni och kommer förmodligen att bifallas av kommunfullmäktige i december.

Istället för att ta upp frågan direkt i respektive nämnd valde alltså borgarna att låta den gå runt ett drygt halvår. För, som Gun Hellsvik uttryckte saken: "även vi har behov av att visa att vi gör något."

Så, huka er, socialister och miljöpartister: det börjar röra sig på trafikrådet!!

Eller: var och en gör så gott den kan!!

Lund 1000 år

Om drygt två år ska Lunds 1000-åriga historia firas. Det bestämde en något splittrad kommunstyrelse. Splittringen bestod i att vpk, med hänvisning till den bristfälliga bevisningen, yrkade avslag, och att socialdemokraterna, med hänvisning till oenigheten, begärde att frågan skulle bordläggas igen.

Men nu ska det alltså firas, och då gäller det att se till att det inte blir en massa jippon utan att 1990 verkligen blir ett kulturår värt namnet... och 1991... och 1992... och 1993.

forts från sid 2

det klart att vi måste inrätta en mer natur- och människovänlig produktionsordning om vi framöver ska kunna känna vardagsföroksamhet i evighetstankarnas stad. Både vi, vår kommun och Lundaslätten har fått nog av profithajar och snorvalpar på börsen. Det är våra värden och existensbetingelser de spelar med och det är vår framtid det gäller.

Snart invigs gågatesystemet och man när en stark förhoppning att även Klostergatan snarligen blir bilfri så att man i ro kan meditera där som Frans G Bengtsson eller varför inte som Theodor Tufvesson kring en gammal gård:

*Här glider livet så stilla
än
ej stormen rör lågan
på härden
-här är tystnad och ro
för ett hjärta än
mitt i den larmande
världen.*

V. Ergilius

Bredgatan 28, 222 21 Lund. Tel 046/12 74 95 (onsd efter kl 18.00)
Postgiro 17 459-9. Prenumeration 90:-/år
Sättning och lay-out: VB-red på acupress, Fabriksgatan 2, Lund
Tryck: acupress, Lund. Ansvarig utgivare: Monica Bondesson.
Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsman-
nens egendom. Red förbehåller sig rätten att korta insändare. För
obeställt material ansvaras ej.

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet,
Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:

Postnummer: Postadress:

Ljugarbänken

Till våren borde vi väl ha ett stort uteschack på Stortorget?

Gun Hellsvik (m)

Ja, det krävs av en kulturstad som Lund. Jag ska omedelbart ringa upp Jonsland på fritidsförvaltningen. Det får gärna kosta en redig slant.

Lyttkens (fp)

Ja och det måste bli vackert snidade pjäser. Vit kung och drottning får gärna ha drag av Hampus och mej.

Lars V Andersson

Det är så sant som det är sagt, för det behövs fler bönder i stan.

Larry Andow (s)

Man blir matt (hä!) bara man tänker på hur denna fråga har försumrats av borgerligheten.

Kjell Dahlström (mp)

Visst, men vi kommer varken att stödja vit eller svart utan någon-
ting däremellan. Vi är emot blockpolitik.

Svar från mp

I VB nr 32 kritiserar Vpk Lund Miljöpartiet för bristfälligt bevakning av industriutsläppen i kommunen.

Låt mig först gratulera er till att efter mycket tråget arbete ha brutit igenom "massmediaspärren" när det gäller Gambros utsläpp. Låt mig också erkänna att vi under förra mandatperioden kanske var lite godtrogna när det gällde företagets ambitioner att minska utsläppen. Nu är vi mera garvade och tror inte på löften förrän de infriats.

Varför visar då mp inte framfötterna när det gäller t ex Gambro eller Tetra Pak? Svaret är enkelt: det gör ju ni! Vi ser inte miljöarbetet som någon tävling där vi måste vara bäst på alla områden. Om andra partier gör ett bra arbete i en miljöfråga kan vi bara tacka för draghjälpen och jobba med andra viktiga miljöärenden. Det finns tillräckligt av den varan i kommunen. Vi har under den innevarande mandatperioden lagt en rad förslag på miljöområdet med tyngdpunkter som trafik, luftföroreningar, djurhållning och avfallsåtervinning.

Med detta vill jag inte ha sagt att vi inte nogsamt följer vad som händer på utsläppsfronten - trots att vi alltså sen förra valet inte sitter med i Miljö- och hälsoskydds nämnden.

André de Richelieu
Miljöpartiet de gröna

Bussterminal eller bussmonument?

I VB nr 32 tar Gunnar Sandin upp den kastade handsken och menar att alla de som vill ha bort den nuvarande bussterminalen från kv Galten (vid Vårfruskolan) inte har greppat det här med stadens symbolik och estetik. Dessutom är man vulgärfunktionalist. Betyder det månne alla som inte tycker som GS.

Jag tycker att man, i denna fråga, allra först måste fråga sig om det ur miljö och trafiksynpunkt är acceptabelt med den nuvarande bussterminalens placering. På den frågan svarar jag tveklöst nej. Nästa fråga blir då var terminalen(erna) kan placeras. Själv har jag lutat åt en placering någonstans i närheten av järnvägsstationen. I många andra städer är ju detta fallet så jag förstår inte varför det skulle vara så galet.

Jag har full förståelse för att man kan befara en sämre tillgänglighet för kollektivtrafiken genom en flyttning av terminalen. Däremot tror jag inte att så är fallet. Alla arbetsplatser ligger ju inte runt Mårtenstorget.

Naturligtvis skall vissa linjer fortfarande kunna gå in till någonstans i närheten av lokalbussterminalen.

Om man är välbeställd förälder eller ej spelar så vitt jag förstår det ingen roll - barnen blir inte immuna mot dieselavgaser för det.

Kanske kan vi upprätta ett bussmoment i form av en förgylld SJ-buss för att ingen skall missa symboliken i det hela.

Peter Siesjö, ledamot i
gatu- och trafiknämnden

POSTTIDNING

OKTOBER- REVOLUTIONEN 70 ÅR

APK Lund högtidlighåller Oktoberrevolutionens 70-årsdag med ett offentligt möte på Fakiren, Bredgatan, fredagen den 6 november kl 19.

Professor Vladim Login från Samhällsvetenskapliga Institutet i Moskva kommer att tala om socialismens utveckling i Sovjetunionen fram till perestrojka och glasnost.

ISAK-FEST

Isolera Sydafrika-kommitte (Isak) ordnar afrikafest efter sitt medlemsmöte kl 18.30 nu på söndag kväll. Platsen är miljöpartiets lokal i Stationshuset - mp är medlem i Isak liksom vpk och alla anständiga partier. Afrikansk sång och mat. Välkommen!

VPK IF Träning inomhusfotboll. Lö 7/11 kl 16-18. Lerbäcksskolan. Blåsorkestern. Sönd 8/11 kl 18.45 rep Kapellasalen. Efteråt kort spel vid ISAK-festen (se särskild notis).

Kompol sammanträder (nog) som vanligt måndag den 9.11 kl 19.30. Alltid finns det något att diskutera.

VECKOBLADET

Detta VB gjordes av Lars Borgström, Finn Hagberg samt Gunnar Sandin.

Kontaktredaktör för nästa VB är Gunnar Sandin 13 58 99

